Etapa a 19-a a fost favorabilă liderului

TOTUȘI MECIUL DE DUMINICĂ DINTRE DINAMO BUCUREȘTI ȘI RAPID RĂMÎNE DERBIUL ÎNTREGULUI CAMPIONAT

● Victoria Rapidului și eșecul dinamoviștilor bucureșteni au mărit la trei puncte distanța dintre principalele echipe pretendente la titlu.

● Mai poate Universitatea Craiova profita de duelul dintre cei „doi mari"?

● Recordul Steagului roșu: 10 puncte în șase meciuri.

● Echipa Jiul, viu aplaudată la București, și-a justificat „cartea de vizită".

Preludiul la derbiul așteptat cu mult interes din etapa a 20-a s-a disputat la Brașov între echipele Steagul roșu și Dinamo București. În eventualitatea unei victorii sau rezultate de egalitate obținute de dinamoviști, duelul pentru titlu dintre Rapid și Dinamo București și implicit meciul lor din etapa a 20-a ar fi fost deosebit de exploziv. Dar Dinamo București a fost învinsă la Brașov, iar Rapid a cîștigat greu, dar a cucerit totuși cele două puncte pe stadionul „23 August", astfel că diferența dintre cele două principale pretendente la titlu este acum de trei puncte.

În aceste condiții, întîlnirea directă dintre Dinamo București și Rapid de duminică 16 aprilie mai păstrează caracterul unui derbi? Acestei întrebări i se poate da un răspuns pozitiv căci, și în aceste condiții de departajare, trei puncte, Dinamo București are o singură șansă pe care și-o va juca, credem, pînă la capăt — victoria, apropierea la un punct de lider. În caz de succes rapidist, echipa ginlețeană va avea în față un drum cu puține obstacole pentru a obține, în sfîrșit, participarea în Cupa campionilor europeni la care dă dreptul titlul de campioană națională.

★

În etapa a 19-a a campionatului categoriei A, caracterul strîns al partidelor a fost la fel de manifest ca și în etapa a 18-a, chiar mai strîns dacă constatăm înverșunarea cu care echipele în deplasare au luptat pentru a cuceri, eventual, un punct. Numai studenții clujeni au realizat însă această performanță dar cu prețul unor mari eforturi, conjugate și cu „tactica tragerii de timp", pe cînd celelalte echipe au reușit doar înfrîngeri „onorabile".

Din cauza acestor dispute strînse, numărul golurilor descrește, 10 în etapa a 19-a, față de 17 în etapa a 18-a.

★

Steagul roșu este, fără îndoială, o mare și dublă surpriză a acestui campionat. **Asemenea eroilor din piesele de teatru, care în actul I sînt „personaje negative" iar în actul II devin subit „personaje pozitive", echipa de la poalele Tîmpei se prezintă în acest retur de... nerecunoscut, în bine. Acumulînd 10 puncte în 6 partide, în vreme ce în prima parte a campionatului reușise să strîngă doar 9 în 13 partide, Steagul roșu a străbătut întregul registru, de la „agonie la extaz"...**

★

Pluton studențesc pe ultimele trei trepte ale clasamentului.

Universitatea Cluj a luat un punct MARE la Craiova, ca urmare a unui joc bun, curajos, „dublat", așa cum spuneam, de o tactică mai mult sau mai puțin ilicită... Nu este mai puțin adevărat, însă, că fotbaliștii craioveni — care duminică au evoluat foarte șters — trăiesc (unii dintre ei) o regretabilă incantație. Lăudați „din toate părțile", Niță, Ivan, Oblemenco, Mihăilescu etc. se consideră definitiv AFIRMAȚI și-și închipuie că fragedul lor nimb îi conduce singur la victorie. Nu mai muncesc suficient la antrenamente, uită rigorile vieții sportive, le-a pierit o parte din entuziasm, MOTORUL NR. 1 al ascensiunii lor.

În considerația acestei regretabile realități, nu credem că Universitatea Craiova ar putea profita de o eventuală fericită conjunctură a „certei celor doi mari", Rapid și Dinamo.

„Poli" confirmă în fiecare meci al său forma ascendentă a coechipierilor lui Surdan, excelent conducător de joc și realizator. Viitorul său în „A" depinde însă în mod nemijlocit de 2—3 puncte obținute în deplasare... Cum pot fi realizate aceste puncte, este foarte greu de spus dacă ne gîndim doar la cruda experiență pe care a trăit-o CSMS în orașul de pe malul Mureșului. Deși ieșenii — care după factura jocului prestat de ei ar fi avut dreptul la cel puțin un punct — și-au creat, în min. 30, o fază de gol, „rezolvată", în fața porții, cu mîna de către Czako, arbitrul Marin Niță (București) le-a răpit una din șansele de a întoarce soarta meciului...

La Ploiești, Petrolul, echipă practic cvasi-imbatabilă „acasă", a trecut cu oarecari emoții, la capătul unui meci interesant, de Farul, pusă și aici, ca și la Pitești, pe fapte mari. Echipa din Constanța nu mai regăsește însă, în deplasare, aerul prielnic din Giulești...

★

La București, cuplajul de pe stadionul „23 August" a adunat aproape 50 000 de spectatori. Primul meci — o mare decepție. Fotbaliștii de la Steaua au ratat un vagon de ocazii, confirmînd, din păcate, observațiile critice făcute la adresa lor în ultima vreme. De regretat a fost și faptul că partenerii de joc, dinamoviștii argeșeni, ne-au arătat cu aceeași ocazie că sînt în stare să-și uite elanul (unii

(Continuare în pag. 12)

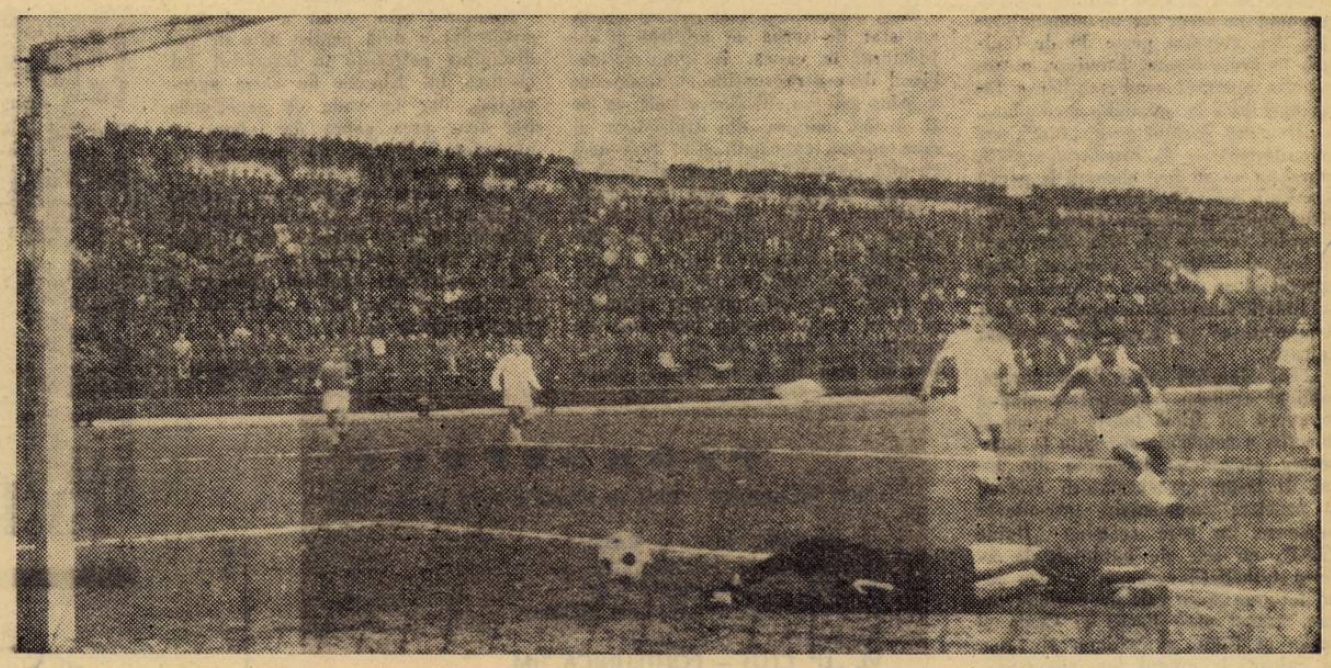

BRAȘOV: Datcu a pierdut orice speranță. Mingea șutată puternic de Pescaru se va duce în plasă. În clipa următoare, pe întregul stadion va izbucni marele cor al bucuriei brașovene.

Foto: Petre COZIA

Visîndu-l pe Helenio Herrera la Brașov...!

N-am avut pînă acum năstrușnica idee de a întreba pe un fotbalist ce a visat în noaptea dinaintea meciului. Dacă o voi face cumva pe viitor îmi voi aminti cu siguranță de Octavian Popescu care mi-a povestit visul lui dinspre dimineața zilei de duminică, ziua meciului cu Steagul roșu. Să-l ascultăm pe jucătorul dinamovist:

„Am adormit cu greu. Poate grija pentru acest meci, cu o echipă care ne învinge de aproape patru ani, poate forfota continuă din jurul hotelului Postăvarul, mi-au îndepărtat mult timp somnul. Dimineața m-am trezit în gînd cu Herrera. Îl visasem. Vorbisem mult cu el. Nu fi îngrijorat Popescule, îmi spunea vestitul antrenor. Cred că nu sînteți într-o formă mai slabă decît acum trei ani cînd v-am văzut cu jucînd la Brașov cu Steagul roșu. De ce vă e teamă? N-avem atac, maestre, i-am răspuns. Du-te în atac, Octaviene, mă îndemna Herrera. Ești mic de statură. Te neglijează apărătorii. Ei se uită după cei ca Nunweiller III. Du-te în careu!

L-am ascultat, parcă instinctiv. M-am dus în careu cînd echipa noastră era în atac. Vă amintiți de ultimul minut de joc cînd am ratat egalarea? Dacă înscriam cred că-l visam pe Herrera și zi și noapte. Ce ocazie am putut rata...!!"

Trecuseră cîteva ore de la joc și Octavian Popescu trăia încă acea fază extraordinară din finalul meciului Steagul roșu—Dinamo București, care merită într-adevăr s-o cunoașteți. Echipa dinamovistă era condusă din prima repriză cu scorul de 1—0 prin golul înscris de Pescaru, după 45 de minute în care Steagul roșu jucase debordant, în maniera celor mai bune partide ale sale, ca o echipă solidă, rapidă, țintind mereu poarta. N-a reușit însă mai mult decît un gol. După pauză, scăpați din încorsetare, pe de o parte din cauza intensificării jocului propriu, pe de altă parte pentru că brașovenii mai slăbiseră din ritmul îndrăcit de la început, dinamoviștii au echilibrat jocul și au fost de cîteva ori periculoși, avînd posibilitatea să egaleze în două mari ocazii. Una din ele a fost aceea din min. 89 care continuă, probabil, să-l obsedeze și acum pe Octavian Popescu și colegii săi. Iată desfășurarea ei. În plin atac dinamovist, Frățilă a fost faultat de Gyorfi, venit să-și ajute apărarea, pe partea laterală, din dreapta, a careului de 16 m. Frățilă a executat lovitura, cu boltă, în careul mic. Jenei și Alecu s-au repezit să marcheze jucătorii dinamoviști mai solizi, neglijîndu-l pe Octavian Popescu. Mingea a venit la mijlocașul dinamovist care, de la mai puțin de 6 m. de poartă, a lovit-o puternic cu capul. Adamache și-a apărat fața instinctiv cu ambele mîini, surprins de rapiditatea fazei. Mingea l-a lovit cu putere în mîini, a ricoșat din nou în careu, tot la un dinamovist, la fundașul Stoenescu, venit și el în atac. Stoenescu a lovit mingea tot cu capul, tot de la 6 m. și tot în Adamache. Scena aceasta consumată în cîteva secunde a fost uluitoare și pentru jucători și pentru public, egalarea părînd iminentă. *Visul lui Octavian Popescu se împlinise doar pe jumătate.*

Iată cum, deși partida Steagul roșu—Dinamo București a fost la discreția gazdelor în prima repriză, adevăratul ei deznodămînt a fost trăit abia la sfîrșit.

E greu de apreciat dacă Steagului roșu i se cuvenea tragedia egalării, sau dacă Dinamo București merita această satisfacție de ultim moment. Dinamoviștilor li se poate imputa marea slăbiciune a ataculai (doar două șuturi pe poartă prima repriză), dar și atacantii brașoveni au fost de nerecunoscut în a doua repriză (și ei tot două șuturi la poartă în această perioadă). Și totuși carența atacului este mare la Dinamo București. Se pune desigur problema, în eventualitatea comportării la fel de incolore a atacului dinamovist și în meciul cu Rapid, dacă Dinamo **București mai** *poate fi o echipă care să participe la derbiul* **campionatului cu** *șanse pentru ea și pentru publicul dornic* **să vizioneze o** *mare partidă de fotbal.*

Ne place să credem în acest derbi chiar **dacă am văzut** *pe Dinamo București învinsă la Brașov. După 1—0* **am** *crezut că superioritatea gazdelor va crește* **și va fi mate**rializată *în continuare și totuși n-a fost* **așa. Dinamo** *a* **știut,** *ca întotdeauna, să-și revină din cele mai* **grele situații** *și iată că la Brașov,* **în** *ciuda unui atac hibrid* **a** *avut ocazia descrisă mai sus și încă una, mai înainte, în min. 56. Atunci, în timp ce Adamache, era atras de față spre marginea careului, Grozea a șutat peste el, dar Alecu a reușit cu un efort maximal să respingă de pe linia porții mingea care avea cale liberă spre plasă.*

Meciul cu Rapid devine în condițiile eșecului de la Brașov a adversarei sale, un mare examen pentru Dinamo București, de o importanță mai mare decît chiar rezultatul întîlnirii. Dacă jucătorii dinamoviști se vor mobiliza și vor da o replică pe măsura renumelui lor, indiferent de rezultat, **ei** *vor crește în ochii iubitorilor de fotbal. Vor dovedi astfel că echipa lor rămîne o echipă mare, capabilă să-și vindece rănile unui atac din care nu numai Pircălab lipsește ci și un vîrf de atac lîngă Frățilă, de o construcție solidă, un jucător rapid, bun executant, percutant.*

De ce Dinamo București nu a format de atîția ani un asemenea tip de atacant, prezent în orice mare echipă? Antrenorii dinamoviști se preocupă de apărare în loc să se gîndească în primul rînd la atac. Bine ar fi pentru Dinamo București ca și antrenorii săi să viseze pe Herrera **nu numai** *în ceea ce privește grafica echipei în teren, cu* **„libero".**

Aurel NEAGU